

Nr 30.

Ankom till riksdagens kansli den 5 maj 1924 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion med förslag till ändring av 25 kap. 22 § strafflagen.

Uti en inom andra kammaren väckt, till laguskott hänvisad motion, nr 283, vilken behandlats av första laguskottet, har herr *Knutsson* hemställt, att riksdagen måtte för sin del besluta, att 25 kap. 22 § strafflagen skulle erhålla följande ändrade lydelse:

»Vad om statens ämbetsmän här stadgat är, gälle ock om dem, som äro sätte att förvalta städers, menigheters eller allmänna av Konungen stadfästade kassors, verks eller andra inrättningars eller stiftelsers angelägenheter, om de tjänstemän, som under ämbets- eller förvaltningsmyndigheterna lyda, och om andre, som förordnade äro att ämbete eller tjänsteärende förrätta.

Skall till följd av Konungens förordnande, vad i 19 kap. 11 och 12 §§ om statens kanal- eller slussverk eller annan sådan vattenbyggnad eller järnvägsanläggning stadgat är, tillämpas å dylik inrättning, som av enskilda personer, menigheter eller bolag gjord är, gälle ock om därvid anställd person vad om statens ämbetsmän här stadgat är.»

Beträffande de skäl, motionären anført till stöd för sin ifrågavarande hemställan, får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt 25 kap. 22 § strafflagen skola personer, som äro anställda vid vissa privata kommunikationsinrättningar, vara underkastade samma straff som motsvarande offentliga funktionärer, där de, såsom det heter i kapitlets 15 §, underlåta eller försumma vad dem till förekommande av olyckshändelse åligger att iakttaga, så att skada lätteligen ske kan. I fråga om tjänsteförseelser, vilka icke beröra trafiksäkerheten, äro dessa personer däremot icke underkastade ämbetsmannansvar.

Utskottet.

Motionären avser att bereda de vid privata kommunikationsinrättningar anställda personerna ökat rättsskydd genom införande av regeln, att de icke utan rannsaking och dom skola få skiljas från sin tjänst. Detta syfte vill han vinna genom sådan ändring i 25 kap. 22 § strafflagen, att kapitlet i dess helhet förklaras tillämpligt å dessa personer.

Bihang till riksdagens protokoll 1924. 9 saml. 1 avd. 20 häft. (Nr 30).

Den av motionären åsyftade förbättringen i ifrågavarande personers rättsställning står icke att vinna genom den föreslagna lagändringen. Den omständigheten, att 25 kap. strafflagen för vissa brott uppställer avsättning såsom straffpåföljd, innebär nämligen icke, att de personer, å vilka kapitlet äger tillämpning, ej även av annan anledning och i annan ordning än efter rannsaking och dom skulle kunna skiljas från sin tjänst. Huruvida och i vad mån de utan tillämpning av 25 kap. strafflagen kunna skiljas från sin tjänst beror på bestämmelser, som falla utom strafflagens område, och i sista hand på det avtal, som ligger till grund för deras anställning. Härutinnan skulle motionärens förslag icke medföra någon ändring.

I straffrättsligt avseende skulle genom den föreslagna lagändringen de personer, varom här är fråga, bliva sämre ställda än de för närvarande äro. Medan nu endast sådana tjänsteförseelser, som äventyra trafiksäkerheten, för dem förankada ansvar enligt 25 kap. strafflagen, skulle nämligen enligt motionärens förslag deras tjänsteförseelser i allmänhet underkastas kriminella påföljder.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd förankada.

Stockholm den 5 maj 1924.

På första lagutskottets vägnar:

JAKOB PETTERSSON.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Hederstierna*, *Åkerman**, *Klefbeck*, *Sandegård*, *P. E. A. Jonsson* och *Ernst Svensson**;

från andra kammaren: herrar *Pettersson* i Södertälje, *Lindqvist* i Halmstad, *af Ekenstam*, *Lindley*, *Leo*, *Johansson* i Brånalt, *Söderberg** och *Johanson* i Huskvarna.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.